

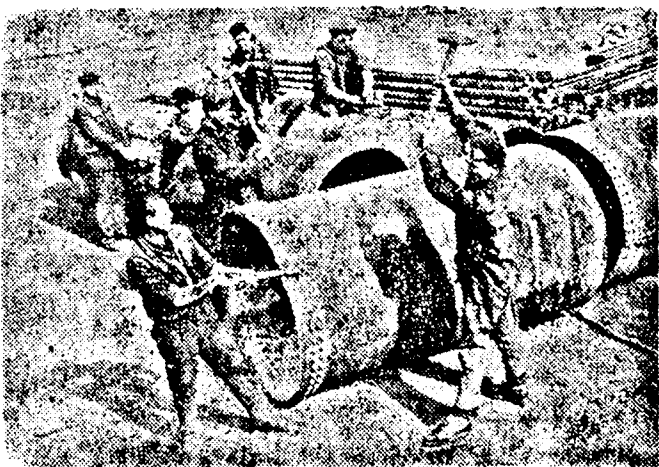
XIII. évfolyam
3756. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1957,
március 24,
vasárnap

— Irodalom — Művészet (2. old.)	— A Szovjetunió hozzá akar járulni az ázsiai és a távol-keleti országok gazdasági fejlődéséhez (4. old.)
— A pártélet hírei (3. old.)	— A Magyar Ifjúság Kommunista Szövetsége Szervezőbizottságának felhívása (4. old.)
— A gazdag kukoricatermésért (3. old.)	— „Az emberiség elleni büntetés” (4. old.)
— Ügyes kezek — Az ARTEX megrendelő egységeiben (3. old.)	
— Testnevelés és sport (3. old.)	
— A Magyar Népköztársaság kormány- és pártküldöttsége Moszkvában (4. old.)	

A Világifjúsági Hét alkalmával a figyelem többnyire az ifjumunkások, az IMSZ brigádok felé irányul, hisz ilyenkor igekeznek különleges munkateljesítményt elérni. Ilyen igekvő kis csoport a November 7 gyár kazánkovácsai között a Gáspár János vezette 1. számú IMSZ brigád, amely ebben az időszakban a malom egyik kettős kazánját három nappal a határidő előtt leszerelte. A sikerek, a jó teljesítmények megvalósítói nemcsak mint Bene Mihály felvelme-

zett ifjumunkás, Milea Ioan, Crețu Ioan, Czank József, Tirsin Gheorghe ifjumunkások.

A képen a kazánkovács osztály 1. számú IMSZ brigádjának tagjai láthatók munkaközben.

Jókai Mór (1825–1904) a legnagyobb magyar mesemondó, elő-

szőr a szabadságharc bukásának esztendőjében járt városunkban.

A Szemere-kormány 1849 július 30-án Aradot jelölte ki a kormány székhelyéül, mert az ellenséges gyűri már Szegedet — az addigi székhelyet — fenyegette. Augusztus 1-én délután 4 órakor köztől a kilenc-hónapos ostromtól megviselt Aradváros tanácsával, hogy még aznap megérkezék Kossuth, a kormány s a képviselőház töredéke. Megjötték és óriási uszály mögöttük a menekültek ezrei. „Arad lett az ország vonagló szíve, nem csoda, ha a költők is oda-gyűltek hallgatni kihagyásos dobogását” — mondja ezekről a napokról *Spectator* (dr. Krenner Miklós).

„A „fájdalmak városá”-ban az idősebb irodalmat Bajza és Vörösmarty képviselték, a fiatalabbat Jókai, ki előbb feleségét Gyulára vitte és aztán augusztus 2-án, vagy 3-án jött Aradra. Nyáry Pál pestmegyei alispán, a híres gavalírral és derek hazaifal lakott együtt.

„Mi mindent élhetett át?” — kérdezi *Spectator*. (I. A magyar passió helyén című cikkében, a *Jókai Erdélyben* című kötetben.) „A csüggedten és elsőtűtötten létkelő Aradon a benyomások falkája rohant rá szüntelen és zűrzavarosan s kavardottan fészkelődött be az emlékezetébe” — mondja *Spectator*. Majd így folytatja: „Jókai lázalt a lázasoktól, töprengett, fölriadt, kétségbeesett. Szenvedte az ostromtól megtépzott város periklusi zsúfoltságának nyavalyait, elsősorban a drágaságot, amit a szétszédett és részben Lugosra szajlított pénzszerű szűnetelés miatt a kis címletű bankjegyek és váltópénz hiánya okoz. Adatok nem szólnak Jókai aradi lézengéséről.”

Jókai — meglehetősen rapszódikus-szerűen mondja el — *Eletlem legszomorúbb napja* című emlékezésében, hogyan tudták meg az országgyűlés utolsó ülésén, hogy Aradot többé nem tarthatják. És az író újra menekülni kénytelen — most is Nyári Pál segítségével — Szalonta felé. Találón írja önmagukról — a menekülőkről — Jókai: „mindegyik fél nagyobbban találta azt a bajt, amely elől fut, mint amelynek élbe megy.”

Jókaiék egy éjszakát töltöttek Zerinben, aztán felkeresték Arany Jánost.

JÓKAI ARADON

Majd augusztus 9-én — Görgey seregével — újra Aradon volt. Innen aztán a Bükkbe bujdosott. 1856-ban, Erdélybe igyekezve, újra megfordul Aradon.

1890 október 6-án, a vértanúk szobrának leleplezésére, várják „nemzeti irodalmunk legnagyobb élő munkását”. Ahogy az akkori lapok írták, szeretnék volna az Aradon tartózkodó Munkácsy, a „magyar festők királyi” mellett, az „írók fejedelmét” is üdvözölni. 1890 december 6-án jött Jókai Aradra. A szoborleleplezésre betegsége miatt nem jöhett. Aradon akkor — különösen a hölgyek — a véderő vitában elhangzott beszédért, nehezteltek rá. Jó ideig bojkottálták a műveit s Jókai-regényt nem olvastak.

Erkezése előtt híre járta, hogy az író az aradi nőkről fog felolvasni. Tiszteletre fellebörgötték a várost. A délutáni pesti vonatral érkezett író az állomáson Parecz István tanácsnok üdvözölte a város nevében. Mint a város vendége, a városházán szállt meg.

Másnap, Salacz Gyula polgármester kíséretében megtekintette a várost. Gyalog ment a Szabadságtérig s mintegy tíz lépésre a szobortól megállott. Meghatottan, levett kalappal szemlélte a csodálatos alkotást. Majd körüljárta az emlékművet és minden mellékalkalát ezt mondta: „Szép, nagyon szép”. Végül a legnagyobb elragadtatás hangján így szólt:

„A művész valóban halhatatlanná tette nevét e szoborral.”

Aztán a kaszinóba ment kíséretével és délig tarokkozott. Az ebédnél, válaszul az elhangzott pohárköszöntőkre, a többi között ezeket mondotta: „Mikor először itt voltam: kergelve jöttem és kergelve mentem. Májkor, mikor szíves meghívásuk folytán akartam lejönni: rám tört az ellenség, a nehéz betegség és megakadályozott.”

Majd hálát adott, hogy sikerült meglátnia a várost, mely „ideálja”. „Most, remélem, nem távozom innen kergettel” — fejezte be beszédét.

Aztán megtekintette a kivégzés helyét, a várat, a liceumot, több iskolát és néhány gyárat.

Nevezetesen előadása, a Kölcsey Egyesület meghívására, másnap délután volt a városháza tanácstermé-

ben. Erre az alkalomra írt *Az aradi hősnők* c. drámájából olvasott fel

egy hosszabb részletet. A történeti tárgyú dráma III. Károly király idejében játszódik. Főhőse Szegedmáty Péro, a pécskai határőrök vezére és Vértési János parasztpőrfő, aki a kétnejűség tanát hirdeti. Az aradi nőket az áruházban megjelenő Forray András alispán látja el tanácsal. Végül megismerkedik az ökori mese nyomán, hogy mindenki hölgy, mint „legfőbb kincsét”, a férjét, vagy szerelmét viszi ki a háttan az ostromlott városból. (A darabbal kapcsolatosan az akkori Arad neves hírlapírója, Tiszti Lajos, a gunyostollu Tüske Tóni, azt írta, hogy Jókai a darab „modelljeit” akarta látni városunkban... Es azt is mondja, hogy a nagy írónak szánt emlékműszorú olyan kicsiny, hogy „betekeri egyszerűen a bugyellárisába...”)

Az előadás után a temérdek bábköszorú láttára így szólt: „Ez engem ezek a koszorúk agyonnyomnak”. Az aradi író emlékműszorúját Varga Ottó tanár nyújtotta át Jókainak. Dr. Barabás Béláné és Bódy Bódné adták át az aradi hölgyek ezüstkoszorúját. A meghatott író ezzel köszönte meg: „Tudtam, hogy az angyalok nem járnak feketé ruhában.”

Az ünnepést megköszönő beszédében ezeket mondta városunkról: „Negyven év előtt töltöttem itt életének legszomorúbb napjait, láttam a várost, mint romhalmazz s láttam itt mindent porrá omlni. Most pedig látom itt a palotát, iskolát, gyárat, ipar, kereskedelmet és művészet városát”. Kiemelte beszédében, hogy a város emelkedését csakis önmagának köszönheti. Majd ezzel fejezte be: „Hölgyeimnek példáját kövessük és tanuljuk a hazát szeretni úgy, mint az aradi nők.”

A színház két díszelőadással hódolt nagy remekíróknak. Egyik este az Aranyembert játszották, a másikon a Cigánybárót. Jókai a színházi bizottság páholyából nézte végig az előadásokat. A közönség lelkesen megtapsolta. Mint érdekességet említhetjük, hogy a társasvárosban a jelenlévő Spiegel osztrák tábornok: „Hoch Zsóké”-val üdvözölte. Jókai rámosolygott, hisz az angolok és a franciák is így mondták ki a nevét.

Városunk 1893-ban díszpolgárává választotta a nagy író.

(—y—s.)

ENGELS — GOETHERŐL

(A nagy német költő halálának 125. évfordulója alkalmából közöljük az alábbiakat).

Térszerűen nem beszélhetünk itt kimerítően Goetheről. Csak egy pontra utalunk. Goethe a műveiben kétféle módon áll szemben német társadalmával. Hol mint ellensége: igyekszik a neki ellenszenvesztő menekülni, mint az Iphigéniaiban és általában olaszországi útján, lázong ellene mint Götz, Prometheus és Faust, vagy mint Meliszo legkeserűbb gúnyját önti rá. Hol pedig mint barátja: beletörődik, mint a „Szelid Xénia” és prózai írásai nagyrésztében, ünneplő, mint az álarcos menetekben, sőt védelmébe veszi a feltörekvő társadalmi mozgalommal szemben, mint ugyyszólván valamennyi írásában, ahol a francia forradalomról beszél. Nem a német élet bizonyos oldalait ismeri el Goethe az élet más oldalával szemben, amelyek nincsenek inyére. Többször különféle hangulatok lesznek urrá rajta, állandó harc dúl benne a környezete nyomorúságától undorodó lángezü költő és az óvatossá fraktúrt tanácsos-urfi, illetve a weimari titkos tanácsos között, aki kénytelenségből fegyverszünetet köt vele és beletörődik. Így aztán Goethe hol óriás, hol kicsinyes, hol dacos, gunyolódó, világ-megvető lángész, — hol tapintatos, a megélővel beérő, szűkebbül filiszter.

A német nyomorúság legyőzésére Goethe sem volt képes. Ellenkezőleg: az győzi le őt és a nyomorúság-nak győzelme a legnagyobb németen legjobb bizony-sága annak, hogy „beletörődik” ez a nyomorúság egyáltalában nem győzhető le. Goethe tulságosan egyetemes, tulságosan tevékeny természetű, tulságosan érkei volt ahhoz, hogy Schillerhez hasonlóan a kanit eszménybe való menekülés útján keresen szá-

badulást a nyomorúságból. Tulságosan élesszemű volt ahhoz, hogy ne lássa: mennyire nem egyéb végül is ez a menekülés, mint a lapos nyomorúságnak fellengzőre való átcsérés.

Vérmérséklete, ereje, egész szellemi iránya a gyakorlati életre utalták és a gyakorlati élet, amelyet maga előtt látott, nyomorúságos volt. Ebben a dilemmában — hogy olyan atmoszférában kellett élnie, amelyet kénytelen volt megvetni s hogy mégis ehhez a szférához volt láncolva, mint az egyetlenhez, amelyben működni tudott — nos, ebben a dilemmában leledett Goethe állandóan. És mennél öregebb lett, annál inkább visszahúzódott a harcba belefáradt hatalmas költő a jelentéktelen weimari miniszter mögé. Mi nem azt vetjük Goethe szemére, — mint Börne és Menzel — hogy nem volt liberális, hanem azt, hogy időnként filiszter is tudott lenni. Nem azt, hogy nem tudott a német szabadsággért lelkesedni, hanem hogy minden korabeli nagy történelmi mozgalomtól való nyárspolgári félelmében feláldozta helyell-közzel feltörő helyesebb esztétikai érzését. Nem azt itéljük el, hogy udvari ember volt, hanem hogy ugyanakkor, amikor Napoleon kiöblítette a nagy német Augiasztállót, ünnepélyes komolysággal tudta intézni az egyik legapróbb német fejedelmi udvarocskát apró ügyeit és „menus plaisirs”-jeit. Mi egyáltalában nem tesszük neki szemrehányást sem erkölcsi, sem párt-szempontról, hanem legfeljebb esztétikai és történelmi szempontból; mi nem mérjük Goethét sem erkölcsi, sem politikai, sem „emberi” mértékkel.

Nem bocsátkozhatunk bele itt abba, hogy Goethe egész korával, irodalmi eszményeivel és kortársaiával összefüggésben, fejlődésmentében és élethelyzetében mutatassuk be. Csak egyszerű ténymegállapításra szorítkozunk.

Goethe:

PROMETHEUS

Csak jedd be Zeus, felhők ködének
Egbotlodat,
Es mint a kamasz,
Ki kórkot nyakaz,
Csapkodja a tölgyek közt s a bérceken;
Meg kell hagynod ugys
Kis földemet
S a kunyhómat, mit nem te csináltál,
S e tűzhelyet,
Melynek paraszadért
Ugy irigysz.

Ninos a nap alatt szegényebb,
Mint ti vagytok, istenek!
Felséges lényeketek
Oltári domból,
Imák lehelletéből
Tengetitek,
Es meghaladtok éhen,
Ha nem volna nekik gyermekek és koldusok,
A vak remény bolondjai,
Gyermekekomban,
Mert nem volt más kiutam,
Tévelygő szemem fel a Naphoz
Fordult, mintha rajta tul
Egy Fül hallandó siralmam,
Egy sziv, mint az enyém,
Mely szánja a megnyomorgatottat.

Ki védett
A szertelen titánok ellen?
Ki mentett meg haldtól,
Rabszolgaságtól?
Nem magad intéztél-e mindent,
Szenttűzű szivem?
Nem te lobogtál hűvek, tífjan,
Megsalatva, — haldt megmentésedért
Annak, ki főt szunyókált?

Téged dídjalak? Mifé?
Enyhített-e szenvedését
A roskadozókat?
Leitörted-e egyszer is könnyet
Az edzőneket?
Ki vezetett engem férfivé?
Nem-e a mindenható Idő
Es az örök Véget,
Az én uram s a tied is?

Tán azt remélted,
Hogy meggyűlölöm az életet,
Sivatagba futok,
Mert álmaim virága
Nem érett mind gyümölcsre?

Most itt ülök, embert gyurok
Saját ábrázatomra,
Hozzám hasonló fajzatot,
Hogy szenvedjen és sirjon,
Elvezen és örüljön,
S téged lennézen, —
Akárcsak én!

Fordította: FRANYÓ ZOLTAN

Az ormokon most csend honol

Az ormokon most
csend honol,
S a lombok csendje
halak szől:
Elült a máddral
az erdőben már,
S rád is a pihenés
bálsama vár.

Fordította: AMIGÓ SANDOR

1947 nyarán Jack

Varlam tagja lett egy hivatalos küldöttségnek, amelynek egy Hágában tartandó nemzetközi értekezleten kellett az országot képviselnie. Valamelyik este bekopogtatott a fia aiján. Szőke fiatalember nyitott ajtót, szemüvege mögött kivillant szemének figyelmes tekintete. Ennek a válla fölött pillantotta meg a fiát, aki meglepetésében talpra szökött.

— Jóest! — köszönt Varlam, rosszalón nézve végig a felszapot könyveken, a garadában heverő köteteken, a földre hullított újságokon, a jegyzetekkel tele dolgozószálon, a sok szanaszét heverő holmin, ami miatt azt se tudta az ember, hová lépjen. A szőke fiatalember félredőlt, úgy nézte Ionel Varlamot és az édesapját.

— Remélem, nem zavarlak — mondotta halkan Jack Varlam. — Mit óhajatsz? — kérdezte szárazon a fia.

— Eljöttem, mert egy igen fontos ügyet kell veled megbeszélnem... de látom, vendéged van... — Nem, az elvtárs is itt lakik, akárcsak én... — Elmeletem, beszélgessek csak nyugodtan — dühnyögte H. Dragomir és tapintatosan megkérte a fiát: — Jack Varlam megértette az igazságot és merően nézett fiára: nem haraggal, hanem fűrkészőn és aggodalmasan. Ionel Varlam halothalvány lett. Helyet csinált az apjának, lesöpörve az egyik székéről a könyveket, ő maga az ágyra ült, vár.

— Rég nem láttalak... azóta a gyűlés óta... Megváltoztál... megfűrkésződtél... — A másik hallgatott. Nagy sokára szólalt meg:

— No igen... két éve nem láttuk egymást.

— Szeretném tudni, milyen tapasztalatokat gyűjtöttél, hová kanyarodtál az eszmék világában?

— Szó sincs kanyarokról. Az eszmém gyarapodtak, de alapjukban ugyanazok maradtak — felelt a fiú élesen, gunyos mosollyal.

— Kedvesem, akinek emberekkel kell hadakoznia, az okvetlenül kétkedőbbé válik, csappon a lelkesültségre... — Némileg még lelkesültebb vagyok, mint két évvel ezelőtt — mondta ugyanolyan gunyosan Ionel Varlam.

— Hogyan, — kérdezte nevetve Jack Varlam — akkor sem csökkent az elragadtatásod, amikor közelebből is megismerted a vezetőidet?

Pefru Dumitru

A VESZTETT CSATA

(A családi krónika című kötetből)

— Hát, ami igaz, az igaz, — válaszolt Ionel Varlam — a te Mar-dan barátod mellett nem is nőt; de Paraszchiv Ionel mellett megfűrkésződtam... a te szavaiddal élve... mert ömeltette csak férfiak dolgozhatnak... Paraszchiv Ionescu volt az, aki február 24-én, amikor a királyi palota előtti téren gépfegyverek kerepeltek, a szobortalpalatról szólt a tömeg-hez: kazánkövacs volt a grívai vasúti műhelyekben, egyik vezetője az 1944-es sztrájknak s most ő vezette azt a minisztériumot, ahol Ionel Varlam dolgozott.

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

Jack Varlam elhúzta az orrát: — Majd ha annyi tapasztalatod lesz, mint nekem, te se hiszel majd úgy az emberekben... — Nem mindenben hiszek... s úgy érzem, nálad se tapasztalatokról van szó, hanem egy különleges szemüvegéről... — mondotta Ionel Varlam, aztán hozzátette: fogj bele, mit akartál mondani, azt a szegény Ricut sem illik olyan sokáig az utcán várakoztatni!

s apró kék szemé vidáman csillogott. De a fiú elsőörnyűlen hebegte: — S ha mégis ott maradsz?

— Ugyan, ne csinálj circuszt! Az ilyesmire gondolkodni sem szabad. Eszem ágában sincs — mondta az apa, most valamivel komolyabban. — S ha nem megyek veled Hágába?

— De gyere — sietett Jack Varlam, ezúttal már teljes komolysággal. — Gyere, szükségem van rád. — Csak nem az a szándékom, hogy „megments” engemet? — kérdezte Ionel Varlam és elszárgult arcát fájdalmas mosoly torzította el. Jack Varlam hallgatott. A fia folytatta:

— Csak nem az a szándékom, hogy ottmaradj s aztán ott tartis engem is, arra számítva, hogy akkor már gyarussá lettem, feltehetik, hogy tudtam a tervvel és én majd félek, hogy ha visszafélek, nekem kell felelnem érte? Ezt akartad. Hallgass. Világos, ezt akartad — suttogta Ionel Varlam. Lesujtoltan állott.

— Mit tettél velem, apám... mit tettél velem — nyögte és arcát tenyerébe temette. — Mit tettél velem... —

Rettenetes felindultsága Jack Varlamot is felkavaratta. Arca elékküült, dadogva kezdett beszélni: — Te, hát nem látod, hogy szeretlek? Hiszen a gyermekem vagy. Tudom, hogy nem szeretsz. De szeresd legalább önmagadat! Ne légy örült. Vagy nem látod, hogy rámeleg az életem? Hogy rámeleg a fiataliságod?

Hangjából fájdalom, szinte meghatottság csendült ki: az arca sem volt olyan vörös, mint máskor, öregnek tűnt elerőtlenedettnek.

— Elhajtasz minden örömet, a nőket, az irodalmat, tudományt, mindent... hogy itt maradhass és megvalósíthasd a Kommunista Párt programját! Hát nem veszed észre, hogy bolond vagy? Elni sem akarsz, lélezní sem akarsz, csak a Kommunista Párt számára? Hát a Kommunista Párt, az minden?

— Azt Számomra az minden! — kiáltotta szenvedélyesen a fia. — Régen ott volt az édesanyám is. Most már nincsen... — Kérlek, Ionel... —

Jack Varlam ügyvel-bájjal feltápaszkodott és megfogta a fia kezét. De az kitépte magát a szorításból és hátrahőköl:

— Nem hiszmel! Hazudsz! — mondta, nem látta, hogy apja szóra nyitja a száját. De az folytatta: — ...gyere velem! Hadd itt ezt a

szerecsélen országot... Nem a magunkajla embernek való ez. Itt is az kezdődik majd, ami Oroszországban. Nem nekünk való. Neked se. Kommunista barátaid a szemedbe köpnek majd, lábbal tipornak! Majd meglátod! Képtelen leszel megértetni magad velük, semmi közböd hozzájuk.

— De igenis, van! Az eszményeink! A forradalom! — Gyerekes dolgok... — mondta fájdalmasan Varlam. — Gyerekes dolgok. Gazdag emberek családjából származol... — Nem igaz — kiáltotta a fia. Aztán hirtelen erőre vett magán, így fejezte be:

— Addig komédiázta, míg magam is szavalni kezdtem... Úgyes vagy: az érzéseimben akartál megfogni. Még jó, hogy nem azt kezdted bizonygatni, hogy nem értem a marxizmust s te vagy a marxista... Nem, apám, én már nem Jack Varlam fia hanem a Kommunista Párt tagja vagyok, semmi más. Nincs más családom. S ne színeskedj te-vább, ugysem lágyítsz meg. Megöltél engem — mondta végtelen fájdalommal a hangjában. Aztán hirtelen apjára főrmedt:

— El ne utazz! — Hallgass! Megörlöttél? Kihallatsz! — kiáltott Jack Varlam. — El ne utazz! Ne tedd nevétségtárgyává az országot! Vissza ne élj a mieink bizalmával, rá ne szedj öket! Ott megélni és számarítást mutatni? Nem, nem méssz el!

— Még csak az kénel Igenis, el-megyek s persze, egyáltalán nem azt teszem, amit te gondolsz... — mondotta Jack Varlam és igyekezett higgadtan mutatkozni. A fia átha-tó tekintettel vizsgálla.

— Miért bámulsz úgy rám? — kérdezte idegesen Jack Varlam. — Megbolondultál?

— ...gyere velem! Hadd itt ezt a

GREDA JÓZSEF fordítása

A pártélet hírei

Javult a pártoktatás

A világsíki állami gazdaság alap-szervezetének kommunista februárban gyűlésen elemezték az új pártoktatási éven elért eredményeket és a létező hibák okait. Az alapszervezet mellett működő konkrét gazdaságtanulmányozó körben a terv szerint minden előadást és szemináriumot megtartottak. A tizenöttagú tanfolyam hallgatói közül különösen Barna Ferenc, Crisan Liviu és Chiriac Petru érdemeinek dicséretét, akik rendszeresen megjelentek a pártoktatás és a szemináriumok megtartása alkalmával mindig hozzászóltnak a felmerülő kérdésekre.

Kitűnt az is, hogy a megtartott előadások színvonala nem felelt meg a követelményeknek és a látogatottság sem volt kielégítő. Az elvárások megírta Sirbu Gheorghe és Bindileu Constantin hallgatókat, akik több ízben igazolatlanul hiányoztak a pártoktatásról.

Megoldásra vár

Ujzímánd községben az óvoda helyiségeiben internátust létesítettek. Ilyenformán az óvoda kisorult az épületből. Jelenleg a községi néptanács székházának egyik szobájában működik. A szoba is megfelelően kicsi, ezenkívül a néptanács végrehajtó bizottságát naponta számos dolgozó paraszti keresi fel, akik az ideiglenes óvoda adatai előtt haladnak el és igen gyakran benyitnak, zavarják az óvodai nevelőmunkáját.

A helyi néptanács nehézségekkel küzd, egyedül nem képes megoldani az óvoda áthelyezését. Szükséges, hogy a rajoni néptanács tanúgyi osztálya nyújtson segítséget a községi néptanácsnak az óvoda új helyiségének kijelölésében.

A gazdasági kukorica termése

Ezért előnyösebb a hibrid kukorica

A legnagyobb termést adó kukoricafajtánál is több termést ad a hibrid kukorica. Ezt a megállapítást a legjobban bizonyítják a következő tények:

A hibrid vetőmagból 20–80 százalékkal többet termő, életozós növények fejlődnek a szokásos fajtákkal szemben. A hibridnövény gyökere, szára és levele erősebb, nagyobb, mint az egyes fajtáké. Ezért a hibrid vetőmag használatával a kukorica előnyösebb, mint a szokásos fajtáké. A hibridnövények nemcsak a termés, hanem a csomók, a szálak, a levelek, a szemszámok is kiválóak. Természetesen a hibrid kukorica is csak abban az esetben hozza meg a kívánt eredményt, ha jól gondozzuk és igyekszünk az agrotechnikai szabályokat betartani.

Az aradi fajta-összehasonlító kísérleti állomás az elmúlt évben több kísérletet végzett a különféle kukorica-hibridekkel. Az egyes hibrideket a Lester-Phister fajtával hasonlítottuk össze és minden esetben azt tapasztaltuk, hogy a hibrid növények nagyobb termést adtak, mint az ellenőrző fajta. Így például a Lester-Phister és a Studina keresztezéséből nyert hibridnövények 4522 kiló szemes termést hoztak hektáronként, míg a Lester-Phister ellenőrző fajta csak 3845 kilót hozott. A Studina és a Lester-Phister hibrid 4246 kiló szemes termést hozott a 3845 kilós termést adó ellenőrző fajtával szemben.

A Moara Domneasca és a Lester-Phister hibrid 5444 kiló szemes termést hozott hektáronként, a Lester-Phister és az ICAR 54 hibrid 5836

kilót, a Banatean de Calacea és a Lester-Phister 5748 kilót, míg a Lester-Phister a Banatean de Calacea-val keresztezve 5882 kiló szemes termést adott hektáronként.

Az Amerikából behozott négy hibridkukorica eddig nem látott nagymennyiségű termést hozott a szokásos fajtákkal szemben. A Pioneer 302 hibrid 9858 kiló csöveskukoricát, a Pioneer 312 hibrid 9637 kilót, a Pioneer 339 hibrid 8783 kilót, végül a Pioneer 332 hibridvetőmag 10.577 kiló csöveskukoricát adott.

Amint látjuk, tehát a fajta-összehasonlítás igen érdekes kísérlet. A fajta-összehasonlítások megismerhetjük azokat a kiváló fajtákat, amelyek a legnagyobb termést adják, amit azután fel lehet használni a gyakorlatban.

Ahhoz, hogy a kísérlet alapos és biztos legyen, a fajta-összehasonlító állomáson a következő munkákat végeztük: Az elővetemény őszi buza volt. Aratás után azonnal elvégeztük a tarlóhántást s nem sokára rá az őszi mélyszántást. Tavasszal, a talaj felszikkadása után boronáltunk, aztán lúdtalpas kultivátorral lazítottuk a talajt s a vetés előtt újra boronáltunk. A vetés négyzetesen, fészekbe történt. Miután a magvak kikelték és a növényeknek két-három levelek voltak, boronáltunk. Boronálás után két héttel elvégeztük az első kapálást. Összesen háromszor kapáltunk, igavontatás kapával a sorok között és kézi kapával a növények között. Miután a fattyuhajtások megjelentek, elvégeztük a fáttyuzást.

Az első kapálás előtt még 100 kiló szuperfoszfát műtrágyát szórunk el hektáronként, ami a kapáláskor belekerült a talajba. Körülbelül ilyen munkára volt szükség, hogy a kísérlet a fentemlített eredményeket mutassák.

Most pedig nézzük meg, hogyan lehet előállítani a hibridkukoricát? A hibridkukoricát úgy szokták előállítani, hogy két fajtát kereszteznek egymással és az így nyert magvakat vetik el. Fontos az, hogy a szülő, vagyis a kettőre növény, amelyeket egymással kereszteznek, minél fejlettebb legyen. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy az egymástól alakulni különböző és a távoles vidékekről származó kukoricafajták keresztezése növeli a termést. A hibrid elnevezésénél az elsőnek irt fajtát az anyanövényt jelenti, a másodikat pedig az apánövényt. A szülőket a parcellában úgy vetjük el, hogy az anya- és apafajták páros, váltakozó sorokban következzenek egymásután. A vetést 70 centiméteres sorközökben végezzük. Az apafajtát vetőmagja közé egy kevés kenderi, vagy napraforgómagot kell keverni sorjázó növénynek. Erről majd később felismerhetjük az apafajtát sorait. Amikor az anya bugái (porzós virágai) kezdenek a legfeljebb levelek közül kiemelkedni, de még virágporukat nem hullajtják, akkor kezdhetjük a kasztrálást. Ez abban áll, hogy a bugákat addig, amíg virágporuk még nem hull, letépjük az anyafajtát növényről. Ez a munka több napba telik, mert az anyanövények nem egyszerre fejlesztek a bugáikat. Vigyázni kell azután arra, hogy a bugákból ne hulljon a virágpor, mert akkor már elvész a kasztrálással. Mivel száraz időjárásban előfordul, hogy az alig kiemelkedő buga már hullatja a virágporát, ajánlatos a felső levelek közé benyulva letépni a még ki sem bújó bugát. Az apafajtát növényein meg kell hagynunk a bugákat, mivel ezekkel végezzük el a porzást. A biztosabb beporzás érdekében jó, ha pótbeporzást, vagyis naponta az anyanövények még fényes, zsege bibéjét többször is beporozzuk az apánövények virágporával.

A termés beérése után az anyafajtát növényekről külön kell begyűjtenünk a csöveket, mert ezek most már a tulajdonképpeni hibrid vetőmagvak, amelyeket a következő évben fogunk elvetni. Ezekből kelnek ki majd a hibridnövények, amelyek nagyobb termést adnak, mint bármelyik a két szülő növény közül.

Ursu Adél
agrármérnök

TE SINEVELEÉS ÉS SPORT

A Fesztivál fízseletére

Kettős labdarugó mérkőzés a Locomotiva pályán

Ma, vasárnap délután a Locomotiva pályán két labdarugó mérkőzést játszanak a moszkvai Világifjúsági és Diáktalálkozó tiszteletére. Délután fél 3 órakor FI. Rosie November 7 és az Energia Constructorul csapatai mérkőznek, ezt követően pedig a FI. Rosie UTA és a Temesvári Stintá csapatai játszanak. A textilyáriak várható összeállítása a következő:

Coman — Szűcs, Dusan, Farmalt — Kirlea, Serfőző — Jurca, Bakusz II, Tirlea, Pescouszky, Boitos.

A temesvári egyetemisták legjobb együttesével állnak ki, valószínűleg a következő összeállításban:

Curcan — Zbircea, Brinzel, Florescu (Apter) — Cojoreanu, Tanase — Grlleanu, Ciosescu, Venturini, Filip, Boros.

„A“-ligás röplabda mérkőzés

Az országos röplabda bajnokság második fordulója keretében ismét otthonában szerepel az Aradi Stintá csapata. Ezúttal a Sztálinvárosi Energia együttese lesz az aradiak

ellenfele és a mérkőzést vasárnap délelőtt fél 11 órakor a FI. Rosie UTA tornatermében (Dózsa-mozi mellett) bonyolítják le.

A labdarugó mérkőzések játékeztől

Közlött azokról a játékeztől, akik ez évben „A“-ligás mérkőzéseket fognak vezetni, alább azok neveit közöljük, akik „B“-ligás mérkőzéseken fognak bírskodni. Ezek:

BUKAREST: St. Alexandru, A. Bratinea, Ion Capitanu, Ion Chiriac, Mircea Citu, P. Constantinos, N. Constantinescu, N. Crețu, D. Dinulescu, V. Drug, Gh. Dulea, V. Dumitrescu, I. Izrael László, St. Munteanu, Gh. Nastase, I. I. Neguț, Gh. Obreja, Gh. Olteanu, Ion Piscarac, Cristian Popescu, D. Rusu, E. Salageanu, D. Serbanoiu, I. Sustreanu, St. Tasiu, I. Tristiu, ROSIORI DE VEDE: Marin Grigoriu. BACAU: Weinberg Bernard, St. Dobrescu, Borislav Ulianovici, Adrian Macovei. NAGYBANYA: Nuti Sándor, Barcsi Lajos, Galambos Antal. SZATMAR: A. Bogdan, Farkas Zoltán, MAROSVÁSARHELY: Bartha Miklós, Korch Márton, Takács Dezső. BESZTERCE: Radu Tudor. KOLOZSVAR: Csikó József, N. Vizireanu, Rozner David, Gh. Hulpe, Veres

NÉHÁNY SORBAN

A berlini Dinamo kézilabda csapata Nagyszebenben 11:9 (5:5) arányban győzött Nagyszeben kézilabda válogatottja ellen. A berliniek vasárnap Sztálinvárosban vendégszerepelnek.

Bratislavában megkezdődött a nagy nemzetközi sakkverseny, amelynek első fordulója keretében a román T. Ghițescu győzelmet aratott bolgár ellenfelével szemben.

A japán asztali teniszesezők Prágában vendégszerepeltek és a verseny keretében Andreadis 2:1 arányban legyőzte a világbajnok Tanakát, Vihnanovszky pedig Ogimura ellen aratott 2:0 arányú győzelmet.

Ez évben a férfi kosárlabda Európa-bajnokságot Szófiában rendezik, míg a női Európa-bajnoki viadal színhelye valószínűleg Varsó lesz.

Az ARTEX megrendelő egységeiben

Tavaszi van és ilyenkor a szabóság minden ágában sok a munka. Ha minden ügyes szabónak, varrónak két pár keze lenne, még akkor is nehezen tudna eleget tenni a sok terminushoz kötött kívánságoknak. Az ARTEX megrendelő egységeiben, noha annyian dolgoznak, mint néhány hónappal ezelőtt, mégis eleget tesznek a kívánalmaknak. Eppen ezt akarjuk bemutatni.

UTUNK ELŐLÉKŐSÁGI egy olyan megrendelő egység, amelynek munkája nemcsak a „kuncsalkotás” érdekli, hanem az egész várost. Lehet, hogy merészségünk tünik ez a megállapítás, de helytálló. Az állami színház művészei innen kapják azokat a csodálatos szép ruhákat, amelyek már nem egy ízben nyerték el a színházlátogató közönség tetszését. Ez pedig a 11. számú rendszerszabóság. Most is sok itt a dolog. A közönség részéről nagy érdeklődéssel várt a néma levente női szereplő számára készített a szebbnél-szebb ruhákat.

A korareggeli órákban léptünk be ide. Eppen Zília megismerésétől, Coca Enescu találta a próbafülkében. A platinaszőke, feltűnő szépségű művésznő sora próbálja a különböző jelenetek ruháit. Előbb a mélyen gyászoló, gögös Zília jelenik meg a fülkéről, majd a visszautasító hű aszony, később a csodálatosan szép utrakészű özevgy, meggyzsinbáronyban a kérelmező, könnyörgő Zília, majd az égre kárhozó öltözött szerelmi jelenet Zília, a bőrtében szenvedő szerelmes, végül a fegyverhűben megjelenő boldog özevgy.

Ügyes, fűrészek rendezik a redőket, pillanatok alatt kialakul a renaissance asszonyának rendkívüli szépségű ruhája. És Tokajiné (Csetella, mert így ismeri őt mindenki), aki a legdivatosabb női ruhát, kabátot, kosztümöt szabja, próbálja, rendkívül ügyesen, művészi érzéssel készíti a Mátyas korabeli öltözéket. A tervező rajzra pillant és teljes mértékben biztonsággal valószínűleg megalkotja a ruhát. Különös elismeréssel kell ezekről a modellekről beszélni, amelyek Meisl Edit, a színház kosztümtervezője készítette.

A FERFI-SZABÓSZÁGBAN is javában áll a tavaszi szezon. Az állványok telve szövetekkel, jönnek-mennek a megrendelők, a próbababák már néhány kész zakó. Tavasszal lekerült a felikabát, sőt a felöltő is és ilyenkor elegánsabbnak, szebbnek kell lennie az öltözéknek. Sokat változott a férfi divat és vannak bizony olyanok, akik lépést akarnak tartani vele. Az ilyen megrendelők bizalommal fordulnak a 27. számú megrendelő-egység szakértőjéhez. Első nyilvános és sikeres szereplésük a divatbemutató volt, melynek férfiöltönyt és felöltőt is készítettek.

Ghinga Monasie, a szabóság egyik vezetője — aki maga is hódolója az új divatnak — nagy szakértelemmel teljesíti a fiatalabb megrendelők kívánságait, merészen alkalmazza az új vonalakat. Mi is tehát ez az új

ÜGYES KEZEK

megrendelő egységeiben

vonal, ami egyre inkább előtérbe kerül? Adja meg a választ az, aki a legilletékesebb:

A felöltők rövidebbek, mint az eddig megszokottak, de bővebbek. A rever is szelebb. Az öltönyök többnyire egyszerűek. Tavasszi ruháknál az egykorosak uralkodnak, a lazonjuk: tompán spicces, a mellényt más színű anyagból készítjük.

Vannak azonban olyanok, akik megszokottához, a régi vonalakhoz ragaszkodnak, ezek Baranyi Ferenc, a szabóság másik vezetőjének védnőskéje alá kerülnek. Mindkettőjüknek értékes segítséget jelent a kiváló szakmunkásokból álló kollektíva: Jäger György, Földes Ferenc, Vladeanu Constantin, Hohn András és a többiek mind pontosan és szépen dolgoznak. Igazság szerint tízenyolc nevet kellene ide felsorolni, — az egész műhelyt.

INNEN A LISZT FERENC UTCA-BA látogatunk, a 7. számú női kabát-szabóságba. Ez az egység volt régebben az ARTEX, akkor meg Solidaritatea első rendelő-szabósága. Ot szabóval kezdték, élén Vlaicov Miloraddal. A kezdet itt még a megszokottnál is göröngyösebb volt. A közönség részéről hiányzott a bizalom, de alapos munkával ezt fokozatosan sikerült megszüntetni. Több, mint egy évvel ezelőtt kapta meg ez az egység jelenlegi formáját és költözött új helyiségebe.

Az új megrendelő-egység élére kettén, Farkas Mihály és Vlaicov Milorad kerültek. Farkas Mihály a szövetekkel Studiojában dolgozott hét és fél évig. Evtente két-három, sőt négy divatbemutató modelljeinek készítésében is résztvevett. Mindkettén tapasztalatokkal gazdagon kezdtek munkához. Az igazsághoz tartozik, hogy kiváló szakmunkásokból álló közönség egészíti ki a szabóságot, mint Filip Gheorghe, Stummer Ferenc, Várszegi Katalin, Bali Margit, Tramm Ilona és mások. A tavasz itt is észrevehető, a munka annyi, hogy alig jutnak lélegzethez.

Végül a modellekre terelődik a szó. Elmondják, hogy a külföldi divatlapok, általában az idegenforgalom, szinte forradalmasította a szabóságot. Kabát, kosztüm-vonalon nagyon sok az új, egyre inkább előtérbe kerül az egyéni ízlés.

Az egyik próbababán világos-drapp komlé kabátot látunk. Nemcsak a vonala, hanem az ujjja is elüt az eddig ismertektől. Raglán és mégsőm teljesen az. Egy másik kabát denéver ujjakkal készül. Eleinte szinte kikészíteték, vászonból szabják, próbálják, betűzik, majd csak azután kezdenek hozzá, hogy a szövetből is kiszabják. Az új vonal alkalmazásánál mértékletartásra, finomságra törekednek. Egyre inkább betűzik az „izlés-nevelő” szerepét. Sok időt fordítanak például a rendelő kisegítésére, amikor fazon-választásra kerül sor.

Az elegáns öltözködések elmaradhatatlan kelléke a jószabott, gondosan varrott fehérmű. Tehát utunk most a fehérmű varrodájához, a 15-ös egységbe visz. Patean Eca-

terinat, Cucimas Elenat, a varroda két vezetőjét hatalmas halmoz pasztellszínnel selyem, puplin, olandina között találjuk. Nem nehéz kitalálni, hogy itt készítenek a divatos férfiöltönyöket elmaradhatatlan egyenesgalléros, duplakézelt ingeket.

A munka itt is rengeteg, csak győzzék. Értékes segítséget nyújt itt Gligoriu Maria, Sándor Erzsébet, és a többiek. Hatalmas segítséget jelent, hogy már sajátmaguk készítik a női fehérműt díszítését, himzését, az applikációkat, amelynek ügyes mestere Polgar Rozália.

Az ARTEX megrendelő egységeinek jó hírneve még Arad határain is túlterjed. Állandó megrendelők jönnek vidékről is. Ez semmi egyéb, mint a jó munka elismerésének jele.

r. é.

HÍREK Közlemények HÍREK

24 órás műsor

Dózsa György: március 27-ig: AZ ORKAN. Előad.: 3, 5, 7 és 9-ór. Délelőtt 10 és 12 órakor matiné. — Nic. Balescu mozi: március 25-ig: A NEGYVENGYEDIK. Előad.: 3, 5, 7 és 9 órakor. délelőtt 11 órakor matiné. — I. L. Caragiale: március 24-ig: EJSZAKAI BARATNOK. Előad.: 3, 5, 7 és 9 órakor, délelőtt 11 órakor matiné. — Ifjúsági mozi: március 24-ig: A SZÜRKE TOLVAJ. Előad.: 3, 5, 7 és 9 órakor, délelőtt 11 órakor matiné. — Solidaritatea (Gáj): március 24-ig: AZ ANYA. Előad.: 3, 5, 7 és 9 órakor, délelőtt 11 órakor matiné. — Gorkij Maxim mozi (Mikela): március 24-ig: TOLEDÓI SZERELMESEK. I. Pintilie CFR (Gradiste): március 22-24-ig: PROTAR ÜGY. Előad.: 3, 5 és 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor. — „December 30” mozi: március 23-24-ig: RIADÓ A HE-GYEBEN. Előad.: 3, 5, 7 és 9 órakor. Vasárnap matiné 12 órakor.

Színház

Az Allami Színház (a Studiojában) műsora: Vasárnap, március 24-én: délután 4 órakor: Omul caré a vazut moartea, este 8 órakor: Fata fara zeatra.

Az Orvostudományi Társaság

aradi fiókjának nögyógyászati és szülészeti osztálya kedden, március 26-án este 7 órakor a Szülészeti Klinikára (November 7 utca 5) nagyteremben tudományos előadást rendez, amelynek előadója dr. Pugna Ioan.

Rádióműsor

Vasárnap, március 24

BUKAREST I: 6.30: Hírek. 6.40: Dalok. 7.00: Román könnyűzene. 7.30: Mezőgazdasági tanácsok. 7.40: Román népi melódiák. 8.09: Szimfonikus zene. 8.30: Rádiószínház gyermek számára. 9.30: Könyvzene. 9.50: Lapszemle. 11.05: Zenés műsor iskolások és diákok számára. 13.00: Hírek. 13.15: Déli hangverseny. 14.30: Esztrád-hangverseny. 15.15: Ioana Radu énekel. 15.30: Népi hangverseny. 16.30: Szerelmi dalok. 17.00: Falvak újsága. 17.40: Operariák. 18.30: Román népzene hangverseny. 19.00: Hírek. 19.05: Rádiószínház. 20.50: Táncczene. 22.00: Hírek és sport hírek. 22.15: Román népi táncok. 22.30: Sport hírek. 22.55: I. Cristoresanu énekel. 23.10: Táncczene.

BUKAREST II: 7.00: Román, magyar és szerb népzene. 7.50: Hírek. 8.20: Dalok. 8.40: Román népi muzsika. 9.10: Részletek Weber szerzeményeiből. 10.05: Fuvószene. 10.30: Külföldi lapszemle. 10.50: Szimfonikus zene. 13.00: Esztrád-hangverseny. 14.00: Hírek. 14.15: Déli hangverseny. 14.45: Román könnyűzene. 15.05: Dalok. 15.30: Könyvzene. 16.00: Moszkva beszéll. 16.30: Szimfonikus zene. 17.30: Könyvzene. 18.00: A legnépszerűbb román népi melódiákból. 19.45: Rodica Hodo-vansky énekel. 20.00: Hírek és sport hírek. 20.05: Szimfonikus zene. 21.00: Könyvzene. 21.15: Rádiómagazin. 22.00: Táncczene. 23.00: Hírek és sport hírek. 23.10: Szimfonikus hangverseny.

ELŐADÁS

A pénzügyminisztérium védnöksége alatt megjelenő Evidenja Contabila szaklap helyi tanulmányi körében, az Allambank tanácstermében, Popa Aurel elvtárs, az Allambank Helyi Kereskedelmi Szervezet pénzügyi felelőse március 21-én értékes gyakorlati utmutatókat tartalmazó előadást tartott „Az árulergalmi költségek leszállítására vonatkozó

gyakorlati intézkedések” címen. Az előadást hozzászólások követték, s a felszólalók hozzájárultak a gazdasági és könyvelési nyilvántartások jobb fejlesztéséhez. A legközelebbi ülést április 2-án tartják meg, amikor Kronberger Lajos elvtárs, az Allambank aradi fiókjának igazgatója beszél a vállalati mérleganalíziséről.

A „Mi Hazánk” művészi fényképkiallítás

a Kultuszminisztérium és a Tartományi Múzeum rendezésében megnyílt a Kulturpalota előcsarnokában. A kiállítás három részletben tekinthető meg, az első rész folyó hó 25-ig, a második rész április 1-ig, az utolsó rész április 10-ig.

A kiállítás kedden, pénteken és vasárnap 10–13 és 16–19 óra között tekinthető meg.

A Tartományi Múzeum

közi, hogy az aradi Kulturpalotában levő Tartományi Múzeumban a PORCELLAN KIALLITAS

és az

ARADI KÉPZOMÓVÉSZEK

kiállítás, valamint a művészeti és régészeti osztály 4. az 1848–49-es forradalmi múzeum kedden, pénteken és vasárnap délelőtt 10–13-ig, délután 16–19-ig tekinthető meg.

Gyermekek figyelem!

Vasárnap, március 24-én délután 4 órakor

Lalele roşii

meséjét láthatjátok a bábszínházban. OTT LEGYETEK!

ADÓZÁS

Március 24-én, vasárnap az idő kissé hidegebb lesz, változó felhőzet mellett a hőmérséklet kissé csökken. Napközben 16–20 fok között, éjszaka mínusz 1 és plusz 3 fok között lesz a hőmérséklet. Mérsékelt szél.

A következő 2 napon változókéony idő várható, a hőmérséklet csökken. Bjszaka helyi fagyok lehetségesek.

Központi Lotto

A Központi Lotto március 22-i húzásán a nyerő számok a következők: 66 — 43 — 64 — 59 — 42 — 33 — 80 — 63 — 34. Díjösszeg 2,595,370 lej.

A magyar Népköztársaság kormány- és pártküldöttsége Moszkvában

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Boldoczky János, a Magyar Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete március 21-én a magyar kormány- és pártküldöttség moszkvai látogatása al-

Ünnepi fogadás a magyar követségen

kalmából fogadást rendezett. A fogadásán Kádár János, a magyar küldöttség vezetője és N. A. Bulgaryin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke beszédet tartott.

Kádár János beszéde

A magyar kormány- és pártküldöttség nevében engedjék meg, hogy meleg üdvözlétemet fejezzem ki Önök iránt, őszinte barátaim és a Szovjetunió Kommunista Pártja vezetői iránt.

A magyar nép számára rendkívül nagy jelentőségűek a párt- és kormányküldöttségeink közötti folyamatban levő tárgyalások. A napirenden szereplő kérdések megoldásán kívül e tárgyalások célja tovább erősíteni és szélesíteni a Magyar Népköztársaság és a Szovjetunió baráti, szövetségi kapcsolatait.

A továbbiakban Kádár János hangsúlyozta:

A szocialista országok egységének és a közöttük fennálló baráti kapcsolatoknak erősödésével együtt, erősödik a világ béke ügye is. Kis országunk küldöttségét a csodálat érzése hatja át, mert saját tapasztalataiból meggyőződött arról, hogy a nagy Szovjetunió párt- és kormányküldöttsége mennyire tiszteltetben tartja a Magyar Népköztársaság függetlenségét és szuverenitását.

Ezt az álláspontot a napirenden lévő kérdések megvitatása alkalmával és a tárgyalások legheftőnapjában pillanatokban egyaránt érvényesít.

Amint a tapasztalat bizonyítja, a szovjet kormány a V. I. Lenin által kidolgozott elveknek megfelelően fejlesztett kapcsolatokat a különböző országokkal, s így a magyar népet egyenlőjű félnek tekint. A Magyar Népköztársaság a jogegyenlőség elve alapján kívánja kifejleszteni nemzetközi kapcsolatát, a nem szocialista országokkal is. A tapasztalat azt mutatja, hogy ez teljes mértékben lehetséges olyan országokkal is, mint India, Egyiptom, valamint egész sor más állammal, amelyek nem rég szabadultak fel az imperialista iga alól és amelyek a békés egymás mellett élést vallják, nagyra tartják saját függetlenségüket és tiszteletben tartják más országok függetlenségét is.

Ezután Kádár János arról beszélt, hogy merőben másképpen állnak a nemzetközi kapcsolatok a gyakorlatban az Egyesült Államokkal, amelyeknek kormánya rokonszenvvel viselkedik az elmenekült fasiszták, tökések és földesurak, a magyar nép árulói iránt és támogatja őket.

Beszéde befejező részében Kádár János a következőket mondotta: A magyar nép akkor szolgálja igazán érdekeit, ha a szovjetunióhoz méltóan megvalósítja a szocialista országok élén haladó Szovjetunióval. A Szovjetunió létrehozásáért vívott harcban, ezelőtt negyven évvel, tíz meg tízezer magyar munkás és paraszt ismerte meg Lenin forradalmi tanait a proletariátus diktatúrájáról és a proletár nemzetköziségről.

Amikor ezek a magyar forradalmárok visszatértek hazájukba, magukkal hozták a lenini eszméket és a szovjet példa lelkesítő hatása alatt a harcosok első soraiban küzdtek a Magyar Kommunista Párt megteremtéséért, a proletárdiktatúra és a Magyar Tanácsköztársaság kivívásáért. Büszkének vagyunk arra, hogy a Szovjetunió után a mi hazánkban alakult meg első ízben a munkások és parasztok állama. Ez a tény, valamint a nagy Lenin által a fiatal Magyar Tanácsköztársaságnak nyújtott támogatás lefektette a magyar és szovjet nép történelmi barátságának alapjait.

Elnök elvtárs, kedves elvtársak, kedves barátaim!

Ma, március 21-én, történelmünk dicső napjának, a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 38. évfordulóját ünnepeli a magyar nép. Nagy örömet jelent ez számunkra és az évfordulóhoz méltónak tartjuk azt, hogy ma ünnepi fogadásunkon, a magyar és a szovjet kormány közötti tárgyalások keretében vendégül láthatjuk a szovjet állam- és köztársasági vezetőket és összes drága vendégeinket. A magyar és a szovjet nép történelmi barátságát az a népiünk sora szempontjából döntő fontosságú tény is igazolja, hogy éppen a Szovjetunió volt az, amely a hitlerizmus és a vele szövetséget kötött magyar fasizmus legyőzése után felszabadította népiünket a fabságból. A magyar nép felszabadító harca és a Szovjetunió győzelme nyomán Magyarország négy évszázados rabság után független ország lett és népiünk elindulhatott a társadalmi haladás és a szocialista építés útján.

Népiünk csak akkor lett valóban független és érezhette magát teljesen biztonságban, amikor a szocialista táborba tartozó népek nagy családjának tagjává lett.

N. A. Bulgaryin pohárköszöntője

Engedjék meg, hogy a Legfelső Szovjet Elnökségének, a Szovjetunió kormányának és kommunista pártja Központi Bizottságának nevében őszinte köszönetet mondjak azért a meleg fogadtatásért, amelyben benünket itt részesítettek, valamint a Szovjetuniót, kormányunkat és pártunkat méltató szavakért.

A magunk részéről szeretett barátoként, a baráti szocialista Magyarországi küldöttségünk üdvözlőjükként.

A nemzetközi helyzet határozottan megmutatta az utóbbi hónapokban, mennyire fontos a szocialista országok népeinek rendíthetetlen barátsága és testvéri egysége. Ezen az egységen, mint egy rendíthetetlen sziklatalpon megtörték a nemzetközi reakció mesterkedései, azoké, akik ki akarták szakítani a Magyar Népköztársaságot a szocialista országok testvéri családjából.

A szovjet nép tiszta szívűből köszönti a magyar dolgozókat győzelemükkel az ellenforradalom sötét erői fölött.

A mi leghőbb óhajunk volt és mindig is az lesz, hogy erősítsük baráti kapcsolatunkat az összes országokkal és népekkel a elsősorban a szocialista államokkal.

Ami a Szovjetunió népeinek a magyar nép iránti őszinte baráti érzelmeit illeti, kijelentjük, hogy semmi sem rendítheti meg ezeket az érzelmeiket. Népeink barátságát igazolta az idő és még inkább megszilárdították a legutóbbi események.

A proletár nemzetköziség eszméjéhez hű népeink, amelyeket a szocializmus közös eszméi fűznek egymáshoz, nem egyszer siettek egymás segítségére.

népünknek. Az ebben a harcban közösen ontott vér még szorosabba fűzte a magyar és a szovjet nép barátságát.

Kedves elvtársak!

Tisztelt vendégeink!

Ime, ezek azok az okok, amiért kormány- és pártküldöttségünk minden egyes tagja örömmel és bizalommal jött Moszkvába a szocialista tábor élén álló hatalmas Szovjetunió fővárosába, hogy megvitassuk a minket foglalkoztató kérdéseket. Ezért vagyunk olyan szilárdan meggyőződve arról, hogy tárgyalásaink siker fogja koronázni és szorosabbra fűződik országaink és népeink barátsága.

Engedjék meg, hogy a szovjet-magyar barátság, a népek barátságára és a világ békéjére emeljem poharamat.

Alegújabb táviratok

„országunkban senki és sose emelhesen kezét szocialista vívmányaink, a munkáshatalom ellen...”

A Magyar Ifjúság Kommunista Szövetsége Szervezőbizottságának felhívása

BUDAPEST. (Agerpres.)

Március 21-én Budapesten diszgyűlés volt a Magyar Ifjúság Kommunista Szövetsége megalakulásának alkalmából.

A magyar sajtó közli a Magyar Ifjúság Kommunista Szövetsége Országos Szervezőbizottságának a magyar ifjúsághoz intézett felhívását.

Hozzátok fordulunk — hangzik a felhívás, — akik készek vagytok cselekedni, segíteni a pártot, a proletárdiktatúra megerősítésében, hogy országunkban senki és sose emelhesen kezét szocialista vívmányaink, a munkáshatalom ellen.

A Magyar Ifjúság Kommunista Szövetsége előtt fontos és becsületbevívó feladat áll: segítenie kell a pártot egy új, szocialista világ építésében, a magyar ifjúság nevelésében...

A felhívás hangsúlyozza, hogy a Magyar Ifjúság Kommunista Szövetsége csakis a párt vezetésével harcolhat sikerrel a szocializmus építéséért. Rámutat arra, hogy a szövetség a magyar ifjúság legjobb forradalmi hagyományainak örököse és támogatni fogja s megőrizni mindent, ami a magyar nép történelmében haladó és nevelő hatású volt.

A Szovjetunió hozzá akar járulni az ázsiai és a távol-keleti országok gazdasági fejlődéséhez

BANGKOK. (Agerpres.)

Az ENSZ ázsiai és távol-keleti gazdasági bizottságának ülésén március 21-én folytatta a szervezett tüként az ázsiai és a távol-keleti országok gazdasági helyzetével kapcsolatos 1956. évi jelentésének vitáját. P. A. Maljetyin, a szovjet küldöttség vezetője felszólalásában hangsúlyozta, hogy Ázsia és a Távol Kelet országai nagyrésze lényegesen fejlődött. A világ e táján lévő országok jelenleg határozottan állást foglalnak a kereskedelmi kapcsolatok normális fejlődését megakadályozó korlátozások megszüntetésével. A szovjet küldöttség vezetője a továbbiakban rámutatott arra, hogy a katonai tömbök — mint eddig is — komoly akadályt képeznek az egységes gazdasági fejlődés és a

nemzetközi együttműködés megszilárdítása útjában.

P. A. Maljetyin, a gyengén fejlett országoknak a fejlettebb országok részéről nyújtandó gazdasági segítségére utalva kijelentette: a Szovjetunió úgy véli, hogy ez a segítség csak akkor hatásos, ha azt a jogegyenlőség alapján nyújtják, s hozzájárul a belső erőforrások mozgósításához és az országok termelői erőinek fejlődéséhez.

A szovjet küldöttség vezetője hangsúlyozta: a Szovjetunió attól az őszinte óhajától áthatva, hogy hozzájáruljon az ázsiai és távol-keleti országok gazdasági fejlődéséhez, bármi is legyen a gazdasági és műszaki téren szerzett tapasztalatait megosztani, valamint gyakorlati segítséget nyújtani ezeknek az országoknak.

„Az emberiség elleni büntetés”

TOKIO. (Agerpres.)

A különböző politikai áramlatú japán lapok széleskörű kampányt indítottak, hogy „Anglia halassza el a Karácsony-szigeteken tervezett atomfegyver-kísérleteket. A japán sajtó ezeket, a japán nép életét és létfenntartását veszélyeztető kísérleteket egyenesen „az emberiség elleni büntetésnek” minősíti.

Okosabb lenne Anglia részéről, ha erejét a kísérletek eltiltásával, mintsem azok végrehajtásával mutatná meg, — írja az Asahi című polgári lap. „Senki sem csodálja

Angliát a kísérletek végrehajtásáért, de a világ elismerését nyerné el, ha elhalasztaná azokat.” A Jomiuri című lap kéri Anglia kormányját, rendelje el a kísérletek eltiltását.

★

LONDON. (Agerpres.)

A Times március 23-i számában fényképet közöl, amely japán diákokat ábrázol, amint a tokiói angol nagykövetség előtt várnak, mialatt egy küldöttség titkosító jegyzékét nyújt át a nagykövetségnek a csendőcéáni Karácsony-szigeten tervezett atombomba kísérletek eltiltásáért.

Önkritikák

Jó lenne, ha a tavaszi napsugár kicsalogatná a béke fájának rügyeit és is mihamarabb kibiragoznának a világ legkiadatagabb gyümölcseit, a békét termő ágak.

Sajnos azonban a politikai napsugaraknak sokkal áthatatosabb, s egyben keményebb harcot kell vívniuk a fagy maradványainak eltüntetéséért, mint a földünk felett ragyogó égietestnek. Vajon olyan hibákkal igyekez-e, ez, mint a monda-beli Szisifuszé, akinek az átvilágban olyan sziklát kellett görgetnie, amely mindig visszaesett külvilági helyére?

Vajon továbbra is sikerül-e a gonosz szájak lehelletének újra és újra megfagyasztaniuk a már olvadásnak indult folyamat, hogy megakadályozzák a béke hajójának rebejtását?

Ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztatták a most végződő héten is a világ jóújjáért aggódó embereket. Am elmondhatjuk, hogy a világpolitikai események alakulása az elmúlt héten legalább is nem jelentett rosszabbodást a nemzetközi helyzetben. Vannak azonban olyan jelenségek, amelyek a határozott javulás reményére is feljogosítanak. E jelenségek közé tartozik a többi között Bulgaryinnak, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének Adenauerhez, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárjához intézett újabb üzenete is. Ennek az üzenetnek a tartalma még nem ismeretes, s ezért elsősorban az Egyesült Nemzetek Szervezete Londonban üléséről lezserelt albizottságban előterjesztett

Új szovjet leszerelési javaslat

kerül beszámolóik elére.

Hétfőn kezdte meg munkálatait Londonban az ENSZ leszerelési albizottsága és már az első napon szódsra emelkedett V. Z. Zorin, a Szovjetunió képviselője. Miután rámutatott a leszerelés kérdésének fontosságára a nemzetközi légről enyhülése szempontjából, hivatkozott az ENSZ közgyűlés 1954 november 4-i határozatára, melynek szellemében indítványt terjesztett elő, határozza el az albizottság a következőket:

a) az összes fegyveres erő és az összes hagyományos fegyverek szabályozása, korlátozása és jelentős csökkentése; b) a nukleáris fegyverek és bármilyen típusú tömegpusztító fegyver használatának és gyártásának eltiltása és a nukleáris fegyverek készletek csak békés célokra való felhasználása; és c) hatékony nemzetközi ellenőrzés bevezetése; e célból fel kell ruházni mindazokkal a jogokkal (az ellenőrző szervek. Sajd meg!) meghatalmazásokkal és juttatásokkal, amelyek szükségesek ahhoz, hogy garantálhassa az összes fegyverzet és fegyveres erő közös egyetértésben történő csökkentését, a nukleáris fegyverek és a többi tömegpusztító fegyver eltiltásának hatékony tiszteletben tartását, valamint azt, hogy az atomenergiát kizárólag békés célokra használják fel.

Két szakaszra oszlik a szovjet leszerelési javaslat, melyek közül az első 1957–58. évben kellene megvalósítani. Ebben a szakaszban az egyezmény életbeléptetésétől számí-

tott három hónapon belül az egyezményt aláíró államok lépéseket tennének abban az irányban, hogy fegyverzetüket és fegyveres erőiket ne növeljék az 1956 december 31-i szin-vonalhoz képest, s ugyancsak ne növeljék a katonai kiadásokat a múlt év december 31-én záródó év költségvetési előirányzatához viszonyítva.

A másik fontos követelmény, hogy az atom- és hidrogén fegyverekkel rendelkező államok ünnepélyes kötelezettséget vállaljanak arra vonatkozólag, hogy teljes eltiltásig a tömegpusztító fegyvereket, beleértve az atom- és hidrogén-töltésű rakéta-fegyvereket is, nem fogják használni. 1959-ben kerülne sor a második szakasz intézkedéseinek végrehajtására. Ekkor már szigorúan megtiltánák az atom- és hidrogénfegyverek gyártását és a hasadó anyagokat kizárólag nem katonai célokra használatra fel. Intézkedéseket javasol a Szovjetunió a fegyverzetek csökkentésére és az atomfegyverek eltiltására vonatkozó nemzetközi ellenőrzésre is. Ez a javaslat elfogadja a repülőgépekről történő fényképfelvételek amerikai elgondolását, mégpedig az észak-atlanti tömb és a városi szerződésben résztvevő országok fő fegyveres erőinek európai állomásozást körzetében, a fegyveres erőket elutasító vonaltól keletre és nyugatra nyolcszáz kilométer mélységben.

Egyik legfontosabb pontja a szovjet javaslatnak, amely fegyverkezés korlátozást és fegyverletiltást létesít és vonatkozik Németországra mindkét részén, valamint az ezekre a területekre szomszédos államok területén.

Amint láthatjuk, a szovjet javaslat messzemenően tekintetbe veszi a nyugati hatalmak előző javaslatait és ez a tény lehetővé teszi, hogy a hosszas és végnélkülinek látszó vitákról a felek ráterjenek a fegyverzetek csökkentésére, az atom- és hidrogénfegyverek betiltására és a nemzetközi egyezménynek, az összes államok biztonsági érdekeinek megfelelő pontokra foglaltságra.

Már az első napok után a külföldi lapjelentések alapján megállapítható, hogy a szovjet javaslat kedvező visszhangra talált a világközvéle-ményben. Ez a tény pedig bizonyos hatással volt az albizottság nyugati tagjainak magatartására, mert mint a szövegek hangsúlyozták, a tárgyalások szívélyes légkörben zajlanak le.

Nem kevésbé szolgálják a béke ügyét a Moszkvában soronlevo

magyar-szovjet kormány- és pártközi tárgyalások

sem. Ezek a tárgyalások messze kiemelkednek a két baráti állam érdek-köréből. Anélkül, hogy előre akarnánk vágni a tárgyalások befejezésé-
kor minden bizonnyal kiadásra kerülő közös nyilatkozat megállapításának, mind Bulgaryin elvtárs, mind Kádár elvtárs eddig elhangzott beszédeiből lesűrűhetjük a következőket: nemcsak a két ország közötti gazdasági, politikai, kulturális és katonai kérdések kerülnek szóba a megbeszélések során, hanem ezek határára lesznek közvetlenül a szocialista tábor országai jövőbeni kapcsolataira, egyben a világ békéjére is.

Különösen fontos Magyarország helyzete Románia szempontjából, amelyet közvetlen veszedelem fenyegetett volna, ha múlt év októberében az imperialistáknak sikerül nyugati szomszédunkat egy új háború ugródeszkjává változtatniuk.

Örömmel köszöntjük tehát a szov-

jet kormány elhatározását, hogy a testvéri magyar népet messzemenő támogatásban részesíti, az államok közti egyenlőség lenni elve alapján.

„Az utóbbi 12 év folyamán — írja a Népszabadság — számos magyar küldöttség járt a Szovjetunióban és folytatott ott eredményes tárgyalásokat. Am taladás nélkül állhatnánk, hogy 1948 februárja óta, amikor Moszkvában aláírták a Magyarországi és a Szovjetunió közötti barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségi szerződést, nem volt ily fontos találkozó a szocialista nagyhatalom és a szocializmust építő Magyarországi vezetői között.”

„Miért kellett fel a mai moszkvai tárgyalások mind a barátok, mind az ellenség figyelmét? Miért tekintik ezeket a tárgyalásokat nagyon fontos nemzetközi eseménynek” — teszi fel a kérdést a lap, majd így folytatja:

„Országunkbeli és külföldi barátaink nagy reményeket fűznek a moszkvai tárgyalásokhoz. Tudják és megvannak győződve arról, hogy a Szovjetunió iránti barátságunk és odaadunk szorosan összefügg a magyar nép legszentebb érdekeivel és nemzetközi kötelezettségeivel... A magyar-szovjet barátság nélkül nem lehet béke, demokrácia, függetlenség és haladás a Duna-Tisza között.”

Bármily furcsán hangozzék is egyesek számára, beszámolóink végén egy katonamester háború-ellenes szavait idézzük,

Zsukov marsall beszéde a kiváló szovjet katonák értekezletén

nem vagy kétséget a Szovjetunió békekedzsége, de elhatározottsága iránt sem, hogy a békebonókat súlyos lekezés részesítse egy újabb háború esetén.

„A Szovjetunió a népi demokratikus országokkal és a nagy Kínával együttműködve és az összes békeszerető népek támogatásával, minden erejét latba veti, hogy az emberiség érdekében elejét vegye egy újabb háborúnak, s hogy enyhítse a nemzetközi feszültséget” — mondotta a Szovjetunió honvédelmi minisztere, majd hangsúlyozta: „Pártunk és kormányunk szem előtt tartva azt a tényt, hogy a béke megőrzése nincs biztosítva, a jövőben is szakadatlanul arra fog törekedni, hogy erősítse államának védelmi képességét.”

Zsukov marsall nem osztja azoknak a nézeteit, akik azt vallják, hogy az atomfegyvert, akárcsak annakidején a vegyifegyvereket, nem alkalmaszák egy esetleges újabb háborúban, lévén, hogy mindkét fél egyaránt rendelkezik vele és éppen ezért mindkettő meg is semmisülhet felhasználása esetén.

G. K. Zsukov rámutatott arra, hogy amennyiben be nem tiltják, a közeljövőben egyre nagyobb mértékben helyettesítik a klasszikus fegyvereket atomfegyverekkel. Figyelemzteti azonban az imperialistákat, ne ringalózzanak abban az ábrándban, hogy Európában és másutt létesített támaszpontjai mögé bujjan, az Óceán tulsó felén megmenekülhetnek a megsemmisítő, pusztító csapások elől. „Jelenleg nincs a világnak olyan zuga — jelentette ki Zsukov marsall — ahol az agresszorok megbújhatnak. A szovjet fegyveres erő képesek arra, hogy megsemmisítő csapást mérjenek bármilyen ellenségre — bárhol is tartózkodják, bárhol is rejtőz-
zék.”

Olyan szavak ezek, amelyeknek gondolkodóba kell ejteniük a „hidegháború” forrójeű hadvezéreit, ugyan akkor megszilárdítják a biztonság érzését sokszáz millió lélekben, amelyben a tavaszi napsugárak a békevirág rügyeit fakasztják.

Bakács Béla